

4 söndagen efter trefaldighet

Kyrkoherde Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 28 juni 2026

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Tala till oss idag genom din helige Ande och undervisa oss med ditt heliga Ord. Låt oss besinna både lagens allvar och evangeliets nåd. Bevara oss alltid i den rätta tron, så att vi genom din rättfärdighet blir evigt frälsta. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 13:1–5 (3:e årgången).

Vid den tiden kom några och berättade för Jesus om de galileer vilkas blod Pilatus hade blandat med deras offer. Jesus frågade dem: ”Menar ni att dessa galileer var större syndare än alla andra galileer; eftersom de fick utstå detta? Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under som de. Eller de arton som dödades när tornet i Siloam föll ner över dem, menar ni att de var större syndare än alla andra invånare i Jerusalem? Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt.”

Idag berättar predikotexten om två förskräckliga händelser, en vållad av människor och en annan en olyckshändelse. Den första var när Pilatus lät döda ett antal galileer när de offrade i templet. De som kom med denna nyhet till Jesus ansåg att det måste ha varit ett tecken på Guds särskilda vrede över just dessa galileer att han lät deras blod utgjutas i templet, mitt i Guds heliga hus, när de skulle offra såsom Mose föreskrivit. De tänkte att det fanns ett direkt samband mellan hur allvarlig en synd var och hur hårt Gud straffade dem. Det är ett tankesätt som passar väl in i egenrättfärdighetens och gärningarnas väg: om en människa lever väl och handlar gott så kommer Gud att belöna henne, men om hon syndar så får hon istället genomlida straff, och ju allvarligare överträdelsen av lagen, desto värre straff. Så fungerar ju den världliga rättsskipningen som vi är vana vid.

Och visst är det så att Guds lag talar strängt om syndens följder. Gud är helig, rättvis och rättfärdig. Han ser in i varje människas hjärta, och inget är honom fördolt. Han låter inte någon synd förbli ostraffad. Vi kan vara förvissade om att Gud straffade också Pilatus för det blod han utgjöt. Men vår synd är så stor, så allvarlig, så avgrundsdeep, att vi alla förtjänar det strängaste straffet. Ingen människa har i sig själv gjort det allra minsta för att förtjäna något bättre. Ingen kan bära fram inför Guds ansikte en endaste liten god gärning uppbådad av egen kraft, för arvsyndens fördärv har fyllt oss alla med orättfärdighet. *Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda. (Ps. 53:4)*

Jesus tillrättavisade dem som kom med nyheten, och sade: *”Menar ni att dessa galileer var större syndare än alla andra galileer; eftersom de fick utstå detta? Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under som de.”* Det som skett var inte på grund av galileernas särskilda synd. De var inte större syndare än andra människor. Jesus hänvisade också till en annan händelse som också hade skett i närtiden, när ett torn föll över och dödade arton personer. Inte heller de var större syndare än andra i Jerusalem. Nej, sade Jesus, alla som hörde honom var också skyldiga under lagens stränga rättvisa. När som helst kunde samma dom falla över dem, om de inte omvände sig.

Vi kan alltså inte bedöma en människas hjärta efter hur väl det går i livet. Se på berättelsen om den rike mannen och Lasarus. Den rike och ogudaktige mannen levde ett bekvämt och bekym-

merslöst liv i lyx utan några större motgångar, medan den gudfruktige Lasarus fick lida stora plågor. Men efter döden fick den rike mannen genomlida helvetets plågor, medan Lasarus fick lindring i den himmelska härligheten.

All synd kommer få sitt straff, men det sker inte alltid omedelbart, och vi kan inte alltid se hur. Det behöver inte ens komma i detta livet. Vi ska alltså inte fråga varför motgångar och hemskheter drabbar vissa människor, och inte andra. Det vet endast Gud, och han har inte uppenbarat allt för oss. Inte heller sker det onda av ren slump eller av något obehagligt öde. Allt det onda som sker, sker endast med Guds tillåtelse. Jesus sade: *"Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en enda faller till marken utan er Faders vilja."* (Matt. 10:29) Gud orsakar inte det onda, men han låter det ske, till en viss gräns. För de troende är det en prövning, för att vi ska lära oss att vända oss till honom i all nöd, förlita oss på honom och växa till i tro. För de otroende är det en varning om det allvarliga som väntar, så att de om möjligt ska inse sin synd och omvända sig till den enda frälsningen genom Jesus Kristus.

Det är svårt för oss att förstå meningen med ett visst lidande, och många tycker att Gud är orättfärdig och orättvis. Men det är att sätta sig upp mot Gud och vilja gå till rätta med honom. Det är inte vår sak. Han är vår Skapare och evige Herre. Även om vi inte förstår allt säger Skriften att han är god och vill det bästa för oss. Det får vi i ödmjukhet böja oss inför.

Vi kunde istället fråga oss varför inte långt värre saker har drabbat oss och världen i stort. Vad har vi gjort för att förskonas från det? Har vi gjort mindre ont än människorna på Noas tid, när Guds vrede genom floden utplånade allt levande på jorden, utom den lilla skaran i arken? Är inte vi värda samma straff? Ja, och på den yttersta dagen kunde domen och den eviga förgängelsen rättvist falla över oss alla, om det inte vore för Guds nåd. *"Om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under som de."*

Men Gud vill frälsa oss från detta fördärv, och skänka oss nåd och frid och salighet. Begrunda hur Gud i sin överflödande nåd har förbarmat sig över oss arma och fattiga syndare, som inte förtjänar något annat än det eviga straffet! Ty av sin kärlek lät Gud allt detta istället drabba sin enfödde Son på korset, han som intet ont hade gjort, så att vi skulle frikännas och få förlåtelse. Paulus skriver: *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser.* (2 Kor. 5:19) Om vi tar emot detta budskap och tror på det, så får vi för hans skull se all vår synd utplånas i honom, och bli förklarade rättfärdiga. Vad är väl det att vi prövas en liten tid här på jorden, jämfört med den eviga saligheten? Gud vill att alla människor ska omvända sig till honom och ta emot hans nåd och bli frälsta. Han har tålamod med oss syndare som är tröga att tro. Han har sänt sina tjänare till att förkunna evangeliets ord för att alla ska höra det och komma till tro. Han skänker oss förlåtelsen genom nådemedlen, så att vi ska se, känna och smaka på dess ljuvlighet.

När vi genom tron har lagt av den gamla människan och blivit iklädda den nya människan, förnyade av den helige Ande, då kan vi i frid utstå allt det onda. Vi vet att Gud är oss nådig och vill oss allt gott. Vi vet att Guds Lamm har borttagit hela världens synd, så att inget finns kvar som kan anklaga oss. Ingenting kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader, du som är en rättfärdig domare men också barmhärtighetens Fader som förlåter och upprättar. Vi ber dig: Förbarma dig över oss som så ofta kärlekslöst dömer vår nästas fel, men inte ser vår egen stora skuld. Hjälp oss att i tron ta vår tillflykt till din barmhärtighet i Jesus Kristus, så att vi inte drabbas av våra synders rättvisa straff. Lär oss att efter din Sons förebild handla så mot vår

nästa, att vi förenar rättvisa med mildhet. Hjälp oss att vandra på dina vägar, som leder till liv och evig glädje. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.